

næste Uge. Men deraf følger, at der maa stilles Penge til Raadighed enten ved en Bestemmelse her i Lovforslaget eller paa anden Maade, hvis man vil have, at Foranstaltningen skal træde i Kraft i det kommende Finansaar. Det hedder i Lovforslaget, at Loven skal træde i Kraft 1. April 1916, men naar Loven skal træde i Kraft 1. April, endskønt Lovforslaget først er fremsat den 25. Februar, maa der tages energisk fat af Rigsdagens Ting for at faa det færdigt. Det er ogsaa meget muligt, at Loven kan blive færdig til 1. April. Jeg vil haabe det, men det er ikke tilstrækkeligt, at Ministeren staar den 1. April med Loven. Naar han ikke har en Bevilling til alle de Udgifter, der skal afholdes i Aarhus, ser jeg ikke, vi faar nogen Samling i Stand saa snart. Derfor burde Lovforslaget have været fremsat noget tidligere, hvad jeg ikke synes, der kunde have været noget i Vejen for. Det er mere end et halvt Aar siden, Rigsdagen vedtog at købe Kasernen i Aarhus — Loven derom er af 10. Maj 1915 —, saa Lovforslaget kunde forlængst være forberedt og fremsat. Det er imidlertid ikke sket, og jeg kan derfor ikke se bedre, end at der, hvis vi vil have, at Foranstaltningen skal træde ud i Livet, og ikke vil nøjes med, at Lovforslaget bliver til Lov, maa stilles de fornødne Penge til Raadighed.

Der er en Bestemmelse, jeg kunde have ønsket at se i Lovforslaget, nemlig en, hvorved det paalagdes Avisudgiverne, som jo skal indlevere de fire Eksemplarer, at levere det ene i indbundet Stand. Jeg kan ikke se, at der skulde være noget til Hinder for at forpligte alle Bogtrykkere til at levere et Eksemplar af Aviserne i indbundet Stand, f. Eks. kvartalsvis indbundet, medens de tre andre Eksemplarer selvfølgelig kun skulde leveres i Materie som hidtil. Det vilde lette Staten betydeligt ikke alene for Udgifterne, som ganske vist ikke er overvældende, men særlig i Henseende til at faa Indbindingen udført. Naar en enkelt Mand skal indbinde disse mange Hundrede Bind, vil det tage temmelig lang Tid, inden han bliver færdig, og Aviserne vil ikke være tilgængelige for Publikum før maaske et Aar efter Afleveringen. Nu er Avislæsning jo en meget kær Læsning for Folk i Almindelighed, men naar Aviserne bliver gamle, er det sjældent, der ses efter dem. Den Avis, der kommer i Dag, læses med den største Interesse, i Morgen har den ikke saa megen Betydning, der er kun enkelte Ting, man

skal se efter i den, og naar Avisen er et Aar gammel, er det kun nu og da, man tyer til den, og er den mange Aar gammel, er det egentlig kun af historisk Interesse, man søger den op. Hvis derfor alle Aviser, som afleveres i Aarhus, skal henligge et Aarstid, inden de bliver indbundet og bliver til Brug for Publikum, gør de ikke den Nytte, de kunde gøre. Hvis derimod Avisudgiverne eller Trykkerierne fik til Pligt at aflevere et Eksemplar kvartalsvis indbundet, vilde det være en stor Lettelse for Publikum, og det vilde spare Staten nogle Penge, ligesom Avisforvalteren i Aarhus, som ogsaa skal være Bogbinder, bedre vilde kunne blive virkelig Avisforvalter og forholdsvis tidligt kunne udlaane Bindene til Folk.

Nu kan der indvendes mod en saadan Pligt til Aflevering af indbundne Eksemplarer, at Indbindingen da ikke blev ensartet, og at man ikke saa godt vilde kunne kontrollere, om vedkommende Bogbinder havde faaet alle Nummere med i Bindene og saa videre. Jeg tror dog ikke, saadanne Indvendinger har meget paa sig. Jeg kan ikke se, det er nødvendigt, at Bindene i en stor Bogsamling er ens, navnlig ikke Avisbind, jeg synes, det er lige meget, om de ser nøjagtig ens ud, og Indvendingen med Hensyn til de muligt manglende Nummere synes jeg ikke heller har meget paa sig. Naar Afleveringen skal ske kvartalsvis, vil de eventuelt manglende Nummere let kunne skaffes til Veje, og Staten maa have Ret til at kassere et Bind, hvis der mangler noget. Jeg vilde altsaa have foretrukket, at der var en Bestemmelse i Lovforslaget om Aflevering af et Eksemplar i indbundet Stand. Vi har tidligere talt derom, men der har ikke været Stemning derfor. Jeg ønsker imidlertid, at man overvejer den Side af Sagen endnu en Gang. Og i alt Fald maa jeg ønske, at vi kan faa Oplysning om Bekostningen ved hele denne Foranstaltning, Oplysning om, hvorledes man tænker sig den iværksat, hvorledes man vil have indrettet Lokalerne, og hvorledes man faar Betjeningen i Stand, kort sagt, hvorledes man i det hele vil føre denne Foranstaltning ud i Livet. Og for at faa det at vide bør vi have den Indberetning eller Betænkning, som maa foreligge fra Statsbibliotekaren i Aarhus og fra Landsarkivarerne, og for at vi kan gøre os bekendt med det, er det rimeligt, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg. Jeg skal da ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at foreslaa, at